

Mál nr. 309/2018**M og
váttryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar ökutækisins A****Ágreiningur um sönnun tjónsatviks vegna notkunar ökutækis hinn 12.8.2016.****Gögn.**

Málskot, móttakið 12.10.2018, ásamt fylgiskjölum nr. 1-9.

Bréf V dags. 1.11.2018 ásamt tölvupóstsamskiptum milli lögmanns M og V.

Bréf lögmanns M, dags. 6.11.2018.

Málsatvik.

M segist hafa verið farþegi aftan á A og þegar ekið var neðan við Kristnes sunnan við Akureyri hafi komið sláttur á bifhjólið og M kastast af hjólinu. M fór í lækniSSkoðun stuttu eftir miðnætti daginn sem óhappið átti sér stað, vegna áverka sem hann hlaut. M segir að ökumaður bifhjólsins hefði haldið því ranglega fram í lögregluskýrslu, sem kom til seinna, að hann hafi ekki ekið bifhjólinu á þeim tíma sem um ræðir, en það hafi verið vegna persónulegrar óvildar í sinn garð. M segist hafa greint réttilega frá slysinu.

V hafnar bótaskyldu og bendir á að lögreglan hafi ekki verið kölluð á slysavettvang og ekki hafi verið óskað eftir sjúkrabíl, en V hafi fallist á bótaskyldu/greiðsluskyldu úr lögboðinni ábyrgðartryggingu A og greiðslu tímabundins tekjutjóns auk nokkurra annarra greiðslna á grundvelli framburðar M. V segir að eigandi A hafi síðar gefið skýrslu hjá lögreglu þar sem fram hefði komið að A hefði ekki verið í notkun í umrætt sinn og hann kannist ekki við slys M. Vegna þessa framburðar váttryggingartaka hjá lögreglu hafnar V frekari bótagreiðslum og áskilur sér rétt til að endurkrefja M um kr. 3.378.454, sem M hefur þegar fengið greitt vegna málsins. V vísar til 2. mgr. 47. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 um viðurlög við því að váttryggður veitir af ásetningi rangar eða ófullnægjandi upplýsingar og áskilur sér rétt til að kæra málið til lögreglu til rannsóknar. Í yfirheyrslu hjá lögreglu, sbr. skýrsla dags. 5.10.2017, segir sagður ökumaður bifhjólsins, að hann hafi ekki ekið bifhjólinu í umrætt sinn enda hafi hann ekki getað það vegna meiðsla og auk þess hafi hann aldrei reitt neinn á þessu hjóli. Í málinu liggur líka fyrir yfirlýsing frá meintum ökumanni bifhjólsins í umrætt sinn dags. 23.2.2018, þar sem hann segir að ofangreindur framburður sinn hjá lögreglu sé rangur og sé hann tilbúinn að leiðrétta hann og staðfesta að hann hafi verið ökumaður A í umrætt sinn.

Álit.

Í málinu byggir M kröfu sína á því að hann hafi kastast af bifhjóli nálægt Kristnesi við Akureyri. Engin vitni voru að slysinu, slysið var ekki tilkynnt lögreglu og sjúkrabíll var ekki kallaður til. M leitaði til lækniS vegna meiðsla innan við sólarhring frá því að slysið varð. V viðurkenndi bótaskyldu, en breytti afstöðu sinni þegar meintur ökumaður bifhjólsins sagðist við skýrslugjöf hjá lögreglu hvorki hafa ekið umræddu bifhjóli né hefði það verið í notkun á þeim tíma sem um ræðir. Engin frekari rannsókn virðist hafa farið fram á því hvort þær staðhæfingar sem meintur ökumaður kom fram með í ofangreindri lögregluskýrslu voru réttar eða ekki svo sem, að hann hafi verið ófær til að aka bifhjóli á þeim tíma sem slysið varð, hvort hann hafi getað verið á staðnum eða ekki, auk nokkurra fleiri atriða. Þau atriði eru því óupplýst. Þennan framburð lýsir umræddur ökumaður síðan rangan með sérstakri skriflegri yfirlýsingu dags. 23.2.2018. Þó mál þetta sé með nokkrum ólíkindum þá liggja þó þau gögn fyrir við meðferð málsins, að M varð fyrir meiðslum í umrætt sinn og hefur borið með sama hætti um þau meiðsli frá upphafi. Með skriflegri yfirlýsingu dags. 23.2.2018 staðfestir meintur ökumaður að hafa ekið M í umrætt sinn á A og M hafi kastast af hjólinu. Að teknu tilliti til framburðar ökumanns sbr. ofangreinda yfirlýsingu sem og annarra atvika málsins miðað við fyrirliggjandi gögn verður fallist á bótaskyldu úr lögboðinni ábyrgðartryggingu ökutækisins A.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr lögboðinni ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 29.11. 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.